

om den trufne Afgørelse, for at der kunde blive forholdt paa samme Maade overfor tilsvarende Auktioner af andre Foreninger. Da Landboforeningernes fælles Auktionsudvalg henvendte sig til Justitsministeren om Sagen, nedsatte Justitsministeren under 7. September 1916 et Udvalg bestaaende af Landstingsmand, Gaardejer Niels Jensen, Grimshjerggaard, Folketingsmand, Gaardejer Hans Nielsen, Vester Dølby, Kontorchef i Skattedepartementet A. Olsen og Kontorchef i Justitsministeriet V. Topsøe-Jensen for at søge at finde en for Statskassen og for Landboforeningerne tilfredsstillende Ordning af dette Spørgsmaal.

Dette Udvalg er naaet til at foreslaa en Løsning, saaledes at der gives Landbo- og Husmandsforeninger, hvis Hovedformaal er at fremme Landbruget, Bemyndigelse til at afholde Auktion uden Auktionsdirektørens Mellekomst, men mod Erlæggelse af Gebyr til Statskassen, dog saaledes:

- 1) at Foreningerne kun bør have Adgang til at bortsælge Husdyr og Landbrugsprodukter, ikke derimod Redskaber og Indbogenstande,
- 2) at Auktionerne kun bør afholdes paa dertil af Foreningerne fast indrettede Pladser, ikke derimod paa enkelte Gaarde, hvor en enkelt Person lader bortsælge sine Produkter (de saakaldte Gaardauktioner), og
- 3) at Foreningerne har Udpantningsret hos Køberen for Auktionsbeløbet med Omkostninger.

Nærværende Lovforslag fremtræder i det hele som Resultatet af Udvalgets Arbejde, undtagen med Hensyn til Størrelsen af den Afgift, Foreningerne bør betale for den ved Lovforslaget opnaaede Bemyndigelse. — 2 af Udvalgets Medlemmer har ment, at denne Afgift bør sættes til 2 pCt. af Købesummen, idet deres Udgangspunkt i Overensstemmelse med de seneste judicielle og administrative Afgørelser har maattet være, at de af Foreningerne hidtil afholdte Auktioner var offentlige Auktioner, for hvilke der skulde betales Gebyr efter almindelige Regler, men at nogen Nedsættelse i Gebyret kunde

ske, da disse Auktioner afholdes uden Statsmyndighedernes Medvirken, da Bortsalgene maa antages i nogen Grad at virke til Landbrugets Fremme og at komme den i økonomisk Henseende daarligst stillede Del af Landbobefolkningen til gode, da en betydelig Del af de Effekter, der nu sælges ved Foreningernes Auktioner, ikke, hvis disse Auktioner faldt bort, kom til almindelig offentlig Auktion, samt da Administrationen hidtil har ladet det passere, at der ikke er betalt Gebyr for disse Auktioner.

Udvalgets 2 andre Medlemmer er derimod gaaet ud fra, at Auktioner, foretagne for og til en Forenings Medlemmer, paa hvilke der udelukkende bortauktioneres Medlemmernes egne Produkter, er private Auktioner og derfor gebyrfri. De har dog ment at kunne gaa med til et Gebyr til Statskassen af 1 pCt. af Købesummen dels for at naa til en Løsning af Sagen ved en Lov fremfor ved at faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene, hvilket let vil trække ud og i Mellemtiden skabe en usikker og for Foreningerne uheldig Tilstand, dels ogsaa fordi Lovforslaget byder andre Fordele, navnlig Adgang til Udpantning, som vil være af Betydning for Foreningerne.

Under Hensyn til, at det maa anses for heldigt, at Spørgsmaalet om Lovligheden af de heromhandlede Auktioner løses ved Fremme af Udvalgets Forslag, har Regeringen ment at burde fremme Sagen, saaledes at den Afgift, Foreningerne skal betale, kun fastsættes til 1 pCt., idet man erkender, at selve Retsspørgsmaalet, om disse Auktioner efter de gældende Regler er offentlige eller private, kan anses for tvivlsomt, og at der, som Tilstanden nu er, foreligger en Usikkerhed, som saavel Administrationen som Foreningerne er lige interesserede i bringes til Ophør.

Da Auktionerne ikke ledes af Statens Embedsmænd, vil de heromhandlede Auktioner selvfølgelig ikke kunne faa samme judicielle Betydning som en almindelig offentlig Auktion, ved hvilken Auktionsforvalterne kan afsige Kendelser, men mulige Retsspørgsmaal maa afgøres ved sædvanligt Søgmaal ved Underretten.